

РЕШЕНИЕ

№ 1708

гр. София, 17.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63
състав**, в публично заседание на 22.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **4214** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268, ал. 1 и сл. от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба Вх. № 17269 от 10.05.2022г. по описа на АССГ, изпратена от административния орган, на „Бондова“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: област С., [улица], [населено място], представлявано от Т. Б. К.-Б., чрез адв. К. Г., срещу Решение № ПИ-106 от 25.03.2022г. на Директора на ТД на НАП С., с което е оставена без разглеждане като недопустима, поради липсата на правен интерес Жалба вх.№С220022-000-0114976/14.03.2022 г., подадена от „Бондова“ ЕООД, срещу Разпореждане за разпределение с изх. №С220022-125-0059268/28.02.2022 г., издадено от В. К., на длъжност Главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

С жалбата се иска отмяна на решението, като неправилно и незаконосъобразно, поради противоречие с материалния закон и неправилно прилагане на института на давността. Намира, че направеното разпределение на плащане в размер на 2 313,56 лв., от публичен изпълнител при ТД на НАП С., по изпълнително дело №160149722/2016г. е неправилно, поради изтекла погасителна давност на задълженията на дружеството, произтичащи от: задължения, подлежащи на плащане през 2011 г. по данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за 2010 г. с вх. №2206И0017305/29.03.2013 г., задължения, подлежащи на плащане през 2012г. по данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за 2011г. с вх. №2206И0017305/29.03.2013г. и вх. №2206И0011465/25.03.2012г., задължения, подлежащи на плащане през 2013г. по данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за 2013г. с вх. №2206И0021561/19.03.2014г.,

задължения, подлежащи на плащане през 2015 г. по данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за 2015 г. с вх. №2206И0041969/28.03.2016 г., задължения, подлежащи на плащане през 2017г. по данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за 2016г. с вх. №2206И0055855/28.03.2017г., задължения, подлежащи на плащане през 2018 г. по данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО с вх. №2206И0073186/01.04.2018г. Посочва, че за да постанови обжалваното разпореждане за разпределение, публичният изпълнител е приел от фактическа страна, че процесните задължения от 2010г., 2011г., 2013г., 2016 г. и 2017г., са изискуеми и подлежат на принудително изпълнение, въпреки че са погасени по давност. Счита, че към датата на подаване на жалбата по административен ред- 14.03.2022 г., процесните данъчни задължения, са погасени с изтичането на 5-годишна давност по смисъла на чл.171, ал.1 от ДОПК. В съдебно заседание жалбата се поддържа изцяло чрез процесуален представител адв. К. Г.. Иска се от съда да отмени оспореното решение. Претендира съдебно-деловодни разноски.

Ответникът по жалбата, чрез упълномощения си процесуален представител юр. К., изразява становище за неоснователност на оспорването и иска решението да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира съдебно-деловодни разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура-не изпраща представител, не взема становище.

Административен съд София град след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред административния орган -Директора на ТД на НАП С., е образувано по депозирана Жалба Вх.№С220022-000-0114976/14.03.2022г., подадена от „Бондова“ ЕООД, с която се иска отмяна на Разпореждане за разпределение с изх. №С220022-125-0059268/28.02.2022г., издадено от В. К. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., поради изтекла погасителна давност на публични задължения, в общ размер на 2313,56 лв., иска връщане на преписката с указания за отписване на публичните задължения поради изтекла погасителна давност и прекратяване на производството по изпълнително дело №160149722/2016г. по описа на ТД на НАП С..

Не е спорно между страните, а се установява и от приложената и приета административна преписка, че:

В ТД на НАП С., срещу „Бондова“ ЕООД, е образувано изпълнително дело №160149722/2016г., за събиране на установени и изискуеми публични задължения, по подавани от дружеството декларации по чл.92 от ЗКПО за 2010г., 2012г., 2013г., 2015г., 2016г. и 2017 г.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С190022-022-0119148/13.12.2019г., е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, находящи се в ТБ „ОБЩИНСКА БАНКА“ АД, за обезпечаване на публични вземания, за сумата от 2000,79 лв.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С200022-022-0089202/09.12.2020г., е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, находящи се в ТБ „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, за обезпечаване на публични вземания, за сумата от 2141,62 лв.

Във връзка с наложената обезпечителна мярка с ПНОМ с изх.№С200022-022-0089202/09.12.2020г., публичният изпълнител е издал Разпореждане за изпълнение на запорно съобщение с изх.

№С220022-029-0005536/24.02.2022г. и Разпореждане за изпълнение на запорно съобщение с изх. №С220022-029-0006071/28.02.2022г., на основание чл. 228, ал. 1 от ДОПК, до ТБ „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД.

На 28.02.2022г. и на 02.03.2022г., в ТД на НАП С., са постъпили отговори от ТБ „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, съответно с изх.№0890-49-011142087/запори/СХС/ТК/651798/24.02.2022г. и с изх.№0890-49-011802087/запори/В./ДВГ/652314/28.02.2022г., че дължимите суми по запора са преведени изцяло.

С разпореждане за разпределение с изх. №С220022-125-0059268/28.02.2022г. и разпореждане за разпределение с изх.№С220022-125-0063626/02.03.2022г., публичният изпълнител при ТД на НАП С., е разпределил постъпилите суми, съответно в размер на 2 313,56 лв. и на 0,38 лв. за погасяване на публичните задължения по изпълнителното дело. Предмет на оспорване е разпореждане за разпределение с изх. №С220022-125-0059268/28.02.2022г.

Въз основа на изпълнението по наложените обезпечителни мерки, публичният изпълнител е издал Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. №С220022-024-0007051/02.03.2022г., с което е отменен запорът, наложен върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, находящи се в ТБ „ОБЩИНСКА БАНКА“ АД, а с Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. №С220022-024-0007054/02.03.2022г., е отменен запорът, наложен върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, находящи се в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД.

На 02.03.2022г., с Разпореждане за прекратяване на производство по принудително изпълнение съгласно чл.225 от ДОПК с изх. №С220022-035-0030015/02.03.2022г., производството по принудително изпълнение на публични вземания по изпълнително дело №160149722/2016г. е прекратено.

В хода на съдебното производство е установено, въз основа на представена служебна бележка И. № С220022-181-0112561/29.11.2022г. на В. К. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., че по изп. д. №[ЕИК]/2016г, от страна на длъжника „Бондова“ ЕООД, не е постъпвало възражение или молба за погасяване по давност на задължения, предмет на изпълнителното производство. Това се потвърждава изрично и от изявление на процесуалния представител на жалбоподателя, в открито съдебно заседание, в хода на съдебното производство.

По делото е прието Заключение на ВЛ по допуснатата ССчЕ, неоспорено от страните и кредитирано от съда като обективно, с което се установява, че: От доказателствените материали по делото и Справка за общите задължение (е-услуга) от НАП на „БОНДОВА“ ЕООД към 09.12.2020г. /на стр. 72, 73 и 74 от делото/, Справка за общите задължение (е-услуга) от НАП на „БОНДОВА“ ЕООД към 13.12.2019г. /на стр.75, 76 и 77 от делото/, Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх.№С190022-022-0119148/13.12.2019г. /на стр.26 от делото/ и Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх.№С200022-022-0089202/09.12.2020г. /на стр.24 от делото/, се констатира, че данъчните задължения в постановленията за налагане на обезпечителни мерки не съответстват по описание и с размери на данъчните задължения отразени в данъчно-осигурителната сметка на жалбоподателя, като е записана само общата сума, а не и конкретните основания по видове задължения. Не е налице разминаване по отношение на размера, като в с.з. ВЛ уточнява, че това касае посочването в справката титул по титул на задължението, т.е. различието е само по основанията на

задълженията, като начин на записване по справките, а не по отношение на размера. Съдът намира, че в случая, В ПНОМ размера на задълженията е общ, а в справката от С. към 03.12.2019 г. и към 09.12.2020 г., като обстоятелството, че в постановленията за налагане на обезпечителни мерки от 03.12.2019 г. и 09.12.2020 г., не са описани публичните задължения, титул по титул, така както е направено в справките за задълженията от 03.12.2019г. и 09.12.2020г., не означава, че данъчните задължения в постановленията не съответстват на данъчните задължения по справките, при положение, че с ПНОМ от 03.12.2019 г. се обезпечават задълженията, посочени в справката от 03.12.2019г. и с ПНОМ от 09.12.2020г., се обезпечават задълженията, посочени в справката от 09.12.2020г., както е описано и в т. 1 от експертизата и при положение, че общата сума на задълженията към датата на издаване на съответното постановление и общата сума на задълженията по справката към съответната дата е напълно еднакъв.

Установено е по делото и не е спорно между страните, че към датата на Жалба вх.№С220022-000-0114976/14.03.2022г., от „Бондова“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], пред административния орган, -Директора на ТД на НАП С., срещу Разпореждане с изх. №С220022-125-0059268/28.02.2022г., производството по изпълнително дело №160149722/2016г., е прекратено с Разпореждане за прекратяване на производство по принудително изпълнение с изх. №С220022-035-0030015/02.03.2022 г., на същия публичен изпълнител. Не са налице данни прекратяването да е оспорвано, поради което и към настоящия момент, съдът приема, че същото е влязло в сила.

Публичният изпълнител при ТД на НАП е прекратил производството по изпълнителното дело №160149722/2016 г., поради погасяване изцяло на публичните вземания.

За да остави жалбата без разглеждане като недопустима, административният орган е приел, че не е налице правен интерес от оспорване на разпореждането за разпределение, доколкото същото е изпълнено, публичните задължения са погасени и на това основание е прекратено изпълнителното дело №160149722/2016 г., като е изложил мотиви, че активната процесуална легитимация на жалбоподателя, която произтича от правния интерес следва да е налице, както при депозиране на жалбата, така и в хода на административното и съдебното производство, като същата е от категорията абсолютна предпоставка за упражняване правото на жалба, за която решаващият орган следи служебно и липсата и води до недопустимост на производството. Въз основа на тези факти и мотиви, ответникът е оставил без разглеждане жалбата на основание чл. 267, ал. 2, т. 6 от ДОПК.

Жалбата до съда, като подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на оспорване административен акт, от лице с правен интерес от оспорването, е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съдът намира, че оспореното Решение е издадено от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия, в предвидените от закона форма и съдържание и в хода на административното производство не са допуснати административнопроцесуални нарушения. Същото е мотивирано и правилно, с оглед приложението на материалния закон.

В действителност, спорният момент по делото е относно материалната законосъобразност на оспореното решение, с оглед приложимостта на института на погасителната давност, за процесните задължения, като не е спорно, че в хода на

изпълнителното производство възражение за изтекла погасителна давност от взыскателя не е направено, а от приложените доказателства по административната преписка, съдът прави извод, че за пръв път, твърдения и искания с правно основание чл.171, ал.1 от ДОПК, са направени с Жалба вх.№С220022-000-0114976/14.03.2022г., до публичния изпълнител при ТД на НАП С., но същата е подадена на 14.03.2022 г., след като е извършено разпределението на сумата с Разпореждане за разпределение с изх. №С220022-125-0059268/28.02.2022 г. и след като задълженията са вече погасени, като по същество жалбата е именно срещу разпореждането за разпределение и макар и депозирана чрез публичния изпълнител, компетентен да я разгледа е Директора на ТД на НАП С.. Не е спорно, че към датата на подаване на жалбата на 14.03.2022г. и постановяване на решението на директора, изпълнителното дело е било прекратено, а публичните задължения, на основание чл. 225, ал. 1, т. 1 от ДОПК, погасени поради плащане.

В чл. 168 от ДОПК е разяснено в кои случаи публичното вземане се погасява. Това може да стане, когато е платено публичното задължение; чрез прихващане; по давност; при опрощаване; при смърт на физическото лице - след изчерпване на имуществото му, освен ако наследниците или други лица отговарят за публичното задължение; след разпределение на постъпленията от осребряване на активите на юридическо лице обявено в несъстоятелност и при заличаване на юридическото лице след прекратяване с производство по ликвидация, освен ако други лица отговарят за публичното задължение. И. на погасителната давност не се прилага служебно, поради което и публичният изпълнител има задължение да се произнесе по него, с оглед направено от длъжника искане или възражение за изтекла погасителна давност, ако такова искане е отправено до него. В процесния случай е безспорно установена липсата на надлежно упражнено възражение или искане за погасяване по давност в хода на изпълнителното дело. Погасяването по давност е един от начините за погасяване на публичното вземане, видно от цитираната разпоредба на чл. 168 от ДОПК. Следва, обаче да се има предвид, че едно вземане може да бъде погасено само при условие, че такова съществува. В случая, към момента на постановяване на оспорения административен акт Решение № ПИ-106 от 25.03.2022г. на Директора на ТД на НАП С., производството по изпълнително дело №160149722/2016г., е било прекратено с Разпореждане за прекратяване на производство по принудително изпълнение с изх. №С220022-035-0030015/02.03.2022г., на същия публичен изпълнител, поради погасяване изцяло на публичните вземания. Следователно, към момента на постановяване на решението не е било налице публично вземане, за чието погасяване е предявена претенция, поради което изводът на административния орган за липса на правен интерес се явява законосъобразен. В случай, че жалбоподателят не е доволен от факта, че неговите вземания са погасени по начин, различен от този, който претендира – по давност, то следва да оспори акта, с който тези задължения са приети за погасени, както и разпореждането за прекратяване на производство по принудително изпълнение поради погасяване изцяло на публичните вземания.

Въз основа на изложеното, съдът прави извод, че оспореното Решение № ПИ-106 от 25.03.2022г. на Директора на ТД на НАП С., с което е оставена без разглеждане като недопустима, поради липсата на правен интерес Жалба вх.№С220022-000-0114976/14.03.2022 г., подадена от „Бондова“ ЕООД, срещу Разпореждане за разпределение с изх. №С220022-125-0059268/28.02.2022 г., издадено от В. К., на длъжност Главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., е правилно и

законосъобразно, а жалбата като неоснователна следва да се отхвърли, съгласно чл. 160, ал. 1, пр. 4 вр. чл. 144, ал. 1 ДОПК следва да се отхвърли.

С оглед изхода от спора, ответната страна има право на сторените съдебно-деловодни разноски, които съдът определя в размер на 400 лв.-юрисконсултско възнажраждение, с оглед действителната правна и фактическа сложност на делото и процесуалното поведение на процесуалния представител на ответника.

Мотивиран от изложеното, Административен съд София - град, Първо отделение, 63 - ти състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ Жалбата на „Бондова“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: област С., [улица], [населено място], представлявано от Т. Б. К.-Б., чрез адв. К. Г., срещу Решение № ПИ-106 от 25.03.2022г. на Директора на ТД на НАП С., като неоснователна.

ОСЪЖДА „Бондова“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: област С., [улица], [населено място], представлявано от Т. Б. К.-Б., да заплати на ТД на НАП С., сумата от 400 лв., съдебно-деловодни разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.268, ал. 2 от ДОПК.

СЪДИЯ: